

Dia rere dia, onada rere onada,
el mar s'anava embrutant.
La Lota, la petita catxalota,
estava ben intrigada.

Què hi feia TOT ALLÒ a casa seva?
D'on havia sortit?

Potser el seu amic, el cranc, en sabia alguna cosa.
Però trobar-lo li va costar molt.
—Ets tu, Malacu? Amb aquest barret no et coneixia.
—Txec-txec —va respondre ell—, ni jo a tu, Lota.
Algú ha apagat el llum!

Com que en Malacu tampoc no sabia res de la brossa, el cranc i la catxalota van decidir explorar el mar per descobrir qui l'estava embrutant.

Un dia, moltes onades més tard, van trobar un corb marí en perill.

—Nyec, nyec! —va fer la Lota amb les dents.
—Txec, txec! —va fer en Malacu amb les pinces, fins alliberar-lo.